

HASTANE ÖNÜNDE İNCİR AĞACI

HASTANE ÖNÜNDE İNCİR AĞACI Annem Ağacı

DOKTOR BULAMADI BANA İLACI Annem İlacı

BAŞTABİP GELİYOR ZEHİRDEN ACI Annem Vay Acı

GARİP KALDIM YÜREĞİME DERDOLDU Annem Derd Oldu

ELLERİN VATANI BANA YURDOLDU Annem Yurd Oldu

MEZARIMI KAZIN BAYIRA DÜZE Annem Vay Düze

YÖNÜNÜ ÇEVİRİN SILADAN YÜZE Annem Vay Yüze

BENDEN SELAM SÖYLEN SEVDİĞİMİZE Sevdiğimize

BAŞINA KOYSUN KARALAR BAĞLASIN Annem Bağlasın

GURBET ELDE KALDIM DİYE AĞLASIN Annem Ağlasın

HASTANE ÖNÜNDE İNCİR AĞACI HİKAYESİ

Sunucu önce türkünün hikayesinden bahsetmek istedi:

"Yozgat'ın uzak köylerinden birinde komşu kızı ile beraber büyüyen bir delikanlının yanık yüreğinin acı türküsüdür, "Hastane Önünde İncir Ağacı" ... Küçük yaşta köyün en güzel kızıyla nişanlanan delikanlı, fakir bir ailenin oğludur. Sevdğine kavuşabilmesi için gecesini gündüzüne katıp para kazanması gerekmektedir. Gurbet gurbet dolaşıp her türlü işte çalışır, çabalar. Başlık parası ve düğün masraflarını biriktirir. Artık evlenmek ister. Ne yazık ki bu evliliğe kızın ailesi hemen razı olmaz. Hele delikanlı askerliğini hayırlısıyla tamamlasın ondan sonra düşünürüz derler. " ...diye başladı ve Hamdi Tanses'in "Öyküleriyle Halk Türküleri" adlı eserinden alınan metni okudu. Bu hikâyede delikanlı yaşını büyüterek erkenden askere gider ve orada vereme yakanır. Sunucu okumaya devam eder:

"Hastalığı ilerleyince hava değişimine köye yollanır. O yıllarda bu hastalığın çaresi hemen hemen yok gibidir. Sevdği kızın ailesi gençlerin uzaktan bile birbirlerini görmelerine izin vermez. Aracılar arayı bulamaz, anne babanın gözyaşları ikna edemez. Kızın babası şart koşmuştur; 'Delikanlı İstanbul'da tedavi olsun, ondan sonra' demiştir.

Her babanın dediği gibi; '... ondan sonra bakarız' Ama ince hastalık bakar mı gençlerin hayallerine...

"Genç iyi olamaz, günbegün erir. Yüreğinde içini kavuran sevdiği vardır. Gözünün önünden hayali gitmez. Artık son yolculuğuna çıktığını anladığında kâğıt kalem ister. Gözü hastane bahçesindeki incir ağacına takılır ve bu türküyü yazıp mırıldandıktan sonra son nefesini verir. Başına toplanan hemşire ve doktorlar gözyaşlarına boğulur. Onun yazdığı bu türkü eşyaları ile birlikte babasına teslim edilir. Gencin cenazesi parasızlık yüzünden memleketine götürülemez ve İstanbul'da kimsesizler mezarlığına defnedilir."

Sonra ne mi oldu? Kendimi verip de türküyü dinleyemedim. Çünkü benim bildiğim başka bir hikâye vardı. Hangisi gerçektir? Hangisinin gerçek olduğu önemli miydi? Hatta gerçek neydi? Gel de türküde kaybet kendini, düşünceler durmuyor ki...

Eve gelince internette önceden okuduğum hikâyeyi aradım. Ararken solist Gönül Kahraman'ın sesinden, konserde okunana benzer bir öykü daha dinledim. Artık gençlerin adı vardır hikâyede: Ali ve Ümmü beşik kertmesidirler, birbirlerini çok severler. O zamanlar TikTok yok. Sevda gerçekten sevda. "Herkes kendi içinde kendince yaşasa da sevgiler yıllara meydan okur ve derinleşirmiş herhalde" diye fikir yürütürken, videodan kopmuşum. Daldığım zaman hikâyenin kaçırdığım yerlerini başa sarıp tekrar dinledim. Ali askerde verem olur ve bu sefer hava değişimine bile gidemez. İstanbul'da hastaneye yatar ve orda eriyip giderken Ümmü de ona kavuşmak için ne yaptıysa olmaz. Yine doktor ilaç bulamaz, yine baştabip acıdır. Ali, yapraklarında ailesi ve sevdiğinin hayalini gördüğü, hastane önündeki incir ağacına bakarak can verir. Yoksulluktan cenazesi yine İstanbul'da kalır.

Ve web'de gerçeği ararken, Erhan Özkan'a ait "Hastane Önünde İncir Ağacı" isimli bir roman, kahramanlarının Hasan ve Hasibe olduğu aynı adlı bir TV filmi olduğunu keşfettim. TikTok olmasa da olur, hatta olmasa iyi olurdu ama internet iyi ki vardı, değil mi ?

Sonunda aslını Repertükül sitesinde buldum:

"Nida Tüfekçi'nin kız kardeşi Aysel Sezer Tüfekçi ve eşi Naci Sezer'in anlatımlarına göre; bu türkünün öyküsü şöyledir,

Yozgat Akdağmadenli Naci Sezer'in, Pazarören Köy Enstitüsünde okuduğu yıllarda, aynı okulda, aynı zamanda hemşehrisi de olan ve kendisinden iki yaş büyük olan "Nedret" isminde bir öğrenci arkadaşı daha okumaktadır.

Nedret, sarı saçlı- mavi gözlü çok güzel bir kız ile nişanlıdır ve arkadaşlarına okulunu biran evvel bitirip öğretmen olarak atandıktan sonra, çok sevdiği nişanlısı ile hemen yuvasını kurmayı hayal ettiğini anlatmaktadır.

Tesadüf bu ki; Nedret'in nişanlısı olan sarı saçlı- mavi gözlü o çok güzel kız, yıllar sonra Naci Sezer'in evleneceği Aysel Sezer Tüfekçi'nin de uzaktan akrabasıdır. (NOT: Aysel Sezer Tüfekçi, kızın adını önce hatırlayamadı, sonrasında hatırlasa da halen yaşadığı ve de başka birisiyle evli olduğu için ismini yazmamızı istemedi.)

Nedret isimli genç, Kayseri Pazarören Köy Enstitüsünde okurken, 1947 yılının çok çetin geçen kış aylarında üşütüp rahatsızlanır ve yarı ahşap yarı toprak olan enstitünün revirine

yatırılır. Revirde yattığı sırada yangın çıkar. Nedret, hasta ve bitkin olduğu için hızla alev alan revirden dışarı kaçamaz. Arkadaşları ve öğretmenleri onu kurtarana kadar maalesef vücudunda çok ciddi yanıklar oluşmuştur. Bunun üzerine, okul arkadaşları ve öğretmenleri, aman vermeyen kar ve tipiye rağmen olağanüstü bir gayret ile çalışarak, küreklerle yolları açarak Nedret'i, Kayseri'deki bir hastaneye yetiştirmeyi başarırlar. Doktorlar vücudunun büyük bölümü ciddi şekilde yanmış olan bu genç adam için çok uğraşsalar da Nedret birkaç gün içinde maalesef hayatını kaybeder.

Bu olay, hastanenin önünde iyi haber bekleyen arkadaşlarını ve öğretmenlerini derin bir üzüntüye boğar... Cenazeyi alarak enstitüye doğru yola çıkarlar... Yolculuk sırasında (Naci Sezer'in çok gayret etmesine rağmen ismini bir türlü hatırlayamadığı-) Nedret'in sınıf arkadaşlarından bir Avşar genci tarafından, içli bir ağıt yakılır.

Nedret'in hemşehrisi olan ve iki alt dönem sınıfta okuyan Naci Sezer, mezun olup, Akdağmadeni'nin köylerine öğretmen olarak atandıktan yıllar sonra, Nida Tüfekçi'nin kız kardeşi Aysel Hanım ile evlenir ve bu ağıtı da ona bir kıtasını havasıyla, iki kıtasını da güfte olarak nakleder. Çok güzel bir ses rengine sahip olan Aysel Hanım, bu türküyü yıllarca Yozgat Akdağmadeni'nde kına gecelerinde, eş dost toplantılarında söyler... Türkü yörede o kadar çok sevilir ki dilden dile aktararak yayılır. Elbette yöre insanının dilinde, ilk hali gibi kalmayıp, o yöreye ait bir söyleyiş biçimi ve tavır da kazanır.

Yozgat Akdağmadeni'nde çok sevilen ve söylene gelen 'Nedret'in Ağıtı', yörenin yetiştirdiği ünlü sanatçı Nida Tüfekçi tarafından, THM Repertuarına kazandırılarak tüm yurttan bilinen ve sevilen bir türkü halini alır."

Neyin gerçek, neyin yalan olduğu belli olmayan bu çağda, daha akla yatkın bu öyküyü 'gerçek' buldum, kabul ettim.

Düşündüm, hikayeleri gerçek olmasa da ne önemi vardı. Önemli olan kendini türküde bulmaktı.

Tüm kalbimle diledim; hepimiz benim sevdiceğim gibi "acı olmayan" baştabiplerle çalışabilsin. Hekimler gitmek zorunda kalmasin, ellerin vatani onlara yurt olmasin. İsteyen gitsin tabii ama içlerindeki türkülerini de unutmasin ve anneleri ağlamasin...